

ת"פ 52399/12/20 - מדינת ישראל-תביעות נגב נגד מוחמד אטרש- בעצמו

בית משפט השלום בבאר שבע
ת"פ 52399-12-20 מדינת ישראל נ' אטרש

בפני בעניין:	כבוד השופט יניב בן הרוש המאשימה	מדינת ישראל-תביעות נגב ע"י ב"כ עוה"ד דוד ז'נבה
נגד הנאשם		מוחמד אטרש-בעצמו ע"י ב"כ עוה"ד אלעד אזולאי ממשרד עו"ד אוטן

גזר דין

- ביום 20.7.22 הגיעו הצדדים להסדר טיעון ובמסגרתו הודה הנאשם כתב האישום המתוקן, בעבירה של היזק לרכוש במזיד לפי **סעיף 452 לחוק העונשין**, תשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין") ובעבירה של תקיפה סתם לפי **סעיף 379 לחוק העונשין**. עוד הוסכם כי באשר לגזירת העונש על הנאשם, המאשימה תעתור לשלושה חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות, מאסר על תנאי, קנס והתחייבות.
- בהתאם לעובדות כתב האישום ביום 22.9.20 בשעות הערב פגש הנאשם את בת דודו הגברת הייגר אלאטרש (להלן: "המתלוננת") כשיצאה לקבל משלוח פיצה. הנאשם ניגש אל המתלוננת ודרש ממנה את טלפון הנייד שלה וכשסירבה עיקם הנאשם את ידה, הפיל אותה ארצה והשליך מידה את מגש הפיצה עד שהמתלוננת מסרה לו את הטלפון. בהמשך הגיעה אימה של המתלוננת, הגברת קמלה אלאטרש, אל ביתו והנאשם אמר לה **"מה היא יוצאת בלילה עם הטלפון"**, הוציא מכיסו את הטלפון של המתלוננת ושבר אותו.
- ביום 18.10.22 הוגשה חוות דעת הממונה על העבודות שירות לפיו הנאשם כשיר לביצוע עבודות שירות.
- בעניינו של הנאשם לא הוגש תסקיר שירות מבחן.

טיעוני הצדדים

- ב"כ המאשימה תיאר את העבירות שבוצעו על ידי הנאשם וטען לערכים החברתיים שנפגעו. ב"כ המאשימה סבר כי בנסיבות הביצוע העבירה מתחם הענישה הראוי נע בין מספר חודשי מאסר שירוצו עבודות שירות לבין 18 חודשי מאסר ועותר לגזירת עונשו ברף הנמוך של המתחם - כשלושה חודשי מאסר שירוצו עבודות שירות, מאסר על תנאי, קנס והתחייבות. ב"כ המאשימה הפנה לרע"פ 3077/16 **פלוני נ' מדינת ישראל**.
- ב"כ הנאשם טענה כי אין הצדקה למתחם הענישה לו עתרה המאשימה. ב"כ הנאשם, תוך הפנייה לפסיקה, כי בנסיבות ביצוע העבירה אשר אושרו על ידי המאשימה מתחם הענישה הראוי נע בין מאסר מותנה לבין מספר

חודשי עבודות שירות ובנסיבות בהן הנאשם נעדר עבר פלילי ומנהל חיים נורמטיביים ניתן להימנע מהטלת עונש מאסר גם אם ירוצה עבודות שירות ולהטיל על הנאשם ענישה צופה פני עתיד לצד ענישה כספית. ב"כ הנאשם הוסיפה כי הנאשם קנה למתלוננת טלפון חדש וכי כיום השניים ביחסים טובים כפי שהמתלוננת מסרה עוד בחקירותיה במשטרה.

7. הנאשם טען בפני בית המשפט כי כיום היחסים בינו לבין המתלוננת טובים.

קביעת מתחם העונש ההולם

8. בקביעת מתחם העונש ההולם על בית המשפט להתחשב בערכים המוגנים, במידת הפגיעה בהם, בענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

9. בהתאם לע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל ובהיעדר מחלוקת בין הצדדים, מעשי הנאשם אשר בוצעו בסמיכות זמנים מהווים אירוע אחד ומן הראוי לקבוע מתחם עונש הולם אחד.

הערכים המוגנים ומידת הפגיעה בהם

10. באשר לעבירת התקיפה הרי שהערכים המוגנים הינם הגנה על שלמות הגוף והביטחון האישי. כל אדם, באשר הוא, זכאי להגנה על שלמות גופו ובטחונו. עבירת התקיפה פוגעת בגופו של אדם, באוטונומיה שלו, בתחושת הביטחון שלו וכן ביכולתו לנהל חיים מוגנים ושלווים.

11. באשר לעבירת היזק לרכוש במזיד, הנאשם במעשיו פגע בערך הקניין ובזכותה של המתלוננת ליהנות מרכושה ללא הפרעה.

12. מידת הפגיעה בערכים הללו הינה ברף הבינוני, משום שמחד גיסא התקיפה עצמה לא הותירה חבלה במתלוננת ואילו מאידך גיסא האירוע התרחש במרחב הציבורי, ויש בו כדי להביא אף לפגיעה בכבודה של המתלוננת.

13. בתיק זה אין לראות את עבירת התקיפה במנותק מההקשר הרחב יותר, מעשי הנאשם הופנו כלפי בת דודו. כך שגם אם לא מדובר בבית זוג ממש, עדיין מדובר בחלק מן התא המשפחתי הרחב יותר. נסיבות התקיפה ככל שהיו, אינן מצדיקות הפגנת כוחניות וביצוע עבירות אלימות. בעניין זה קבע בית המשפט העליון בע"פ 6758/07 פלוני נ' מדינת ישראל, כי:

"מעשי אלימות בתוך המשפחה נתפסים כבעלי חומרה מיוחדת במערכת האיסורים הפליליים העוסקים בעבירות אלימות. הציפייה האנושית הטבעית הינה כי בתוך משפחה ישררו יחסי אהבה, הרמוניה, וכבוד הדדי. הפרתה של ציפייה זו הופכת את השימוש באלימות במשפחה לתופעה העומדת בניגוד עמוק לחוש הצדק האנושי."

14. את האלימות אף יש לראות בהקשר הפריפריאלי של אלימות במשפחה, בשים לב לדברי הנאשם, אל אם המתלוננת, ביחס למתלוננת: **"מה היא יוצאת בלילה עם הטלפון"**. הנאשם, בדבריו לא התייחס למתלוננת כאל מי שהינה אדם אוטונומי הרשאית לנהל את חייה כרצונה, אלא כמי שנדרשת לציית לכללים שמנוסחים לה על ידי הגברים שבמשפחתה - ובענייננו לא לצאת מביתה בלילה עם טלפון. בעוד הנאשם אמר

הדברים, על בסיס תפיסה לפיה יש לשמור על כבודה (במובן של honor) של האישה במשפחה, הלכה למעשה הוא פגע פגיעה בכבודה (במובן של dignity). עוד על הבחנה זו ראו: אורית קמיר "יש סקס אחר - הביאווה לכאן": עברת האינוס בין הדרת כבוד (honor), שוויון וכבודו הסגולי של האדם (dignity), והצעה לחקיקה חדשה ברוח ערך כבוד האדם" **משפט וממשל** ז' 669 (2004). לתפיסה שכזו אין לתת יד.

הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה להחלטה בת.פ. ה זה, הפנתה במשפט להעניש באופן מחמיר במקרים כגון דא. כבוד האדם וחירותו, וכן זכות האדם לאוטונומיה על גופו

15. בבחינת הנסיבות הקשורות לעבירה שקלתי את הנתונים הבאים:

א. הנאשם הוא המבצע העיקרי, ואני מוצא את מעשיו יזומים ומתוכננים.
ב. נתתי דעתי לכך שמוסכם על הצדדים כי הנאשם חשד שבטלפון של המתלוננת יש סרטון שלו עם בחורה אחרת, אך לא מצאתי כי יש בכך כדי להקל מחומרת מעשיו.

ג. עוד יש לתת הדעת לכך שהמשיב שבר את הטלפון של המתלוננת, וכידוע הטלפון החכם מהווה בימינו עורק חיים מרכזי. ראו למשל ע"פ 8627/14 **נתן דבראש דביר נגד מדינת ישראל** שם קבע השופט עמית:

"הסמארטפון הפך זה מכבר לידידו הטוב של האדם. דומה כי לא תהא זו הפרזה לומר כי בטלפון הסלולרי טמון סיפור חייו של האדם בהאידנא, באשר אצורים בתוכו רגעים וזכרונות משמעותיים מחייו של אדם, לצד מידע ופרטים חיוניים לתפקודו היומיומי - תמונות של עצמו ושל יקיריו, כתובות ומספרי טלפון של קרובים ומכרים, יומן, פתקי תזכורות ולוח שנה, ועוד.

ד. מעשי הנאשם פגעו במתלוננת אך לא הותירו בה חבלות, אולם במעשיו היה פוטנציאל ממשי לנזק משום שהאירוע יכול היה להסתיים באופן חמור יותר והלכה כי יש לראות את המעשה לא רק בראי הנזק שנגרם אלא אף בראי הנזק שיכול היה להיגרם.

מדיניות הענישה הנוהגת

16. נקודת המוצא בקביעת העונש הראוי למעשיו הנאשם היא העונש שקבע המחוקק בעבירת היזק לרכוש בזדון - 3 שנות מאסר ובעבירת סתם - שנתיים מאסר.

17. מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות היזק לרכוש ותקיפה סתם או תקיפה של בת משפחה הינה רחבה למדי:

א. רע"פ 303/16 **פלוני נ' מדינת ישראל**, שם נדחה ערעורו של הנאשם שהורשע בתקיפת בת זוג לאחר שדחף אותה, ונידון לחמישה חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות ומאסר מותנה ממושך.

ב. רע"פ 5792/22 **בנימין נ' מדינת ישראל**, שם הורשע נאשם בבית משפט שלום בתקיפה גורמת חבלה של ממש של אישה אגב ויכוח בג'ימבורי והוטל עליו עונש של 11 חודשי מאסר בפועל.

בבית המשפט המחוזי זוכה הנאשם מגרימת החבלה כך שהרשעתו התייחסה לעבירת תקיפה סתם. בית המשפט המחוזי הקל את עונשו ל- 6 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות, זאת על אף שהיה נעדר עבר פלילי. בית המשפט העליון לא התערב בעונש אך קבע כי העונש חורג לקולא מן הראוי.

ג. ת"פ (ק"ש) 21913-11-17 **מדינת ישראל נ' קדוש** שם הורשע נאשם בביצוע עבירות של תקיפה סתם והיזק לרכוש בכך שעיקם יד המתלונן והוציא ממנו את מכשיר הטלפון שלו. בית המשפט גזר עליו 3 חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות, מאסר מותנה והתחייבות.

ד. ת"פ (ק"ג) 26714-06-16 **מדינת ישראל נ' יאיר מהרט**, שם נאשם, בעל רישום פלילי אחד ללא הרשעה, הורשע בביצוע עבירות של תקיפה סתם, היזק לרכוש ואיומים. הצדדים הגיעו להסדר אותו בית המשפט אימץ והטיל על הנאשם 3 חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות, שני מאסרים מותנים והתחייבות.

18. זה המקום לציין כי שאר הפסיקה שהגישה ההגנה אינה תואמת את עניינו בנסיבות האירוע ובנסיבות עובר העבירה, כך למשל בת"פ (י-ם) 2186-06-12 **מדינת ישראל נ' מאיר לזמי**, התחשב בית המשפט בנסיבות החיים הקשות של הנאשם ובכך שעבר הליך משמעותי בדרך לשיקומו.

19. לאחר שבחנתי את הערכים המוגנים שנפגעו מביצוע העבירה על ידי הנאשם, מידת הפגיעה בערכים אלו, ובנסיבות ביצוע העבירה, הרי שאני קובע כי מתחם העונש במקרה זה, נע בין חודש מאסר שיכול וירוצה בעבודות שירות לבין 6 חודשי מאסר בפועל מאחורי סורג וברית, זאת לצד מאסר מותנה מרתיע ופיצוי.

סטייה ממתחם העונש ההולם להחלטה בת.פ. ה זה, הפנתה במשפט להעניש באופן מחמיר במקרים כגון דא. כבוד האדם וחירותו, וכן זכות האדם לאוטונומיה על גופו:

20. בעניינו לא מצאתי מקום לסטות ממתחם הענישה שקבעתי וזאת משום על נאשם המבקש לסטות לקולה ממתחם העונש ההולם הנטל להציג ראיות לכך שעבר הליך שיקומי משמעותי. [ראו למשל רע"פ 1705/22 **אלצראיעה נ' מדינת ישראל**] משום שהלכה היא כי: "לא בכל מקרה שבו תהליך טיפולי מתקדם בכיוון חיובי, יש להפעיל את הסמכות הקבועה בסעיף 40ד, שאחרת בא החריג ומרוקן את הכלל מתוכן". [ראו למשל ע"פ 7757/21 **אהרון קיי מרזוקי נ' מדינת ישראל**.]

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה להחלטה בת.פ. ה זה, הפנתה במשפט להעניש באופן מחמיר במקרים כגון דא. כבוד האדם וחירותו, וכן זכות האדם לאוטונומיה על גופו:

21. הנאשם, נעדר עבר פלילי, הודה במעשיו, אך לא הביע חרטה בפניי על מעשיו אלא רק אמר: "הכל טוב בינינו עכשיו אני אכלתי אצלם לא מזמן". הלכה כי היא כי הודאה לחוד ונטילת אחריות לחוד. לפיכך, קבע

בית המשפט העליון, בע"פ 3265/22 פלוני נ' מדינת ישראל, כי הגם שהודאה היא תנאי הכרחי לנטילת אחריות, היא אינה תנאי מספיק לה.

22. הנאשם לא עבר הליך שיקומי ואף לא נערך בעניינו תסקיר שירות מבחן.

23. הנאשם אינו צעיר או מבוגר במיוחד באופן המצדיק התחשבות ואף לא הוצגו בפני מסמכים לגבי מצב רפואי או נפשי מיוחד.

24. בנסיבות האמורות מצאתי כי ניתן למקם את עונשו של הנאשם ברף הנמוך של המתחם, גם אם לא בתחתיתו ממש.

סוף דבר

25. לאחר ששקלתי את כלל השיקולים לעיל, לקולא ולחומרא, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 45 ימי מאסר בפועל שירוצו בעבודות שירות באצטדיון טרנר - חברת כיוונים לתרבות וספורט בעיריית באר שבע, הנאשם יתחיל את ריצוי עונשו ביום 1.1.23.

אני מזהיר את הנאשם, כי עליו לנהוג בהתאם לכללים ולתנאים שתקבע הממונה על עבודות השירות, ושם לא יעשה כן, יכול ויפסקו עבודות השירות, והוא יידרש לרצות את יתרת עונשו בכלא.

ב. 6 חודשי מאסר מותנה למשך 3 שנים מהיום. מאסר זה יופעל במידה והנאשם יעבור במשך תקופת התנאי יעבור עבירת תקיפה

ג. פיצוי למתלוננת בסך 2,000 ₪ אותו ישלם עד ליום 1.1.23.

את הפיצוי ניתן לשלם כעבור 3 ימים מהיום באחת מהדרכים הבאות:

- בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il.
- מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון 35592* או בטלפון 073-2055000
- במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בהצגת בשוברי תשלום).

זכות ערעור כדין.

ניתן היום, כ"ה כסלו תשפ"ג, 19 דצמבר 2022, במעמד הצדדים.